

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/196/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010488
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3513010488.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovaným C. Y., L.. XX.XX.XXXX E. P., P. J. L. C. L. E., L. D. Č.. XX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava v inej veci, a K. K., L.. XX.XX.XXXX E. G., P. J. C., G. Č.. XXX/XX, bez prihlásenia C., T. XXXX/XX, na slobode, trestne stíhaných pre prečin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon") a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 28. augusta 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

1. C. Y., L.. XX.XX.XXXX E. P.,
trvale bytom L. D. Č.. XX/XX, L. C. L. E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Ilava
v inej veci,

2. K. K., L.. XX.XX.XXXX E. G.,
trvale bytom C., G. Č.. XXX/XX, bez prihlásenia C., T. XXXX/XX, na slobode,

s ú v i n n í, ž e

1. po spoločnej dohode dňa 19.09.2013 v čase o 10,20 hod, po predchádzajúcom telefonickom dohovore C. Y. s Bc. C. B., zamestnancom spoločnosti Ramirent, s.r.o., so sídlom 841 07 Bratislava, Opletalova 65, IČO 17 321 484, prevádzka 915 01 Nové Mesto nad Váhom, Kočovská 12, kde si M. N. na základe Zmluvy o podnikateľskom nájme hnutelnej veci č. XXXXXXXXXXXX prenajal do dňa 19.09.2013 lešenie pojazdné Custers 0,7 a to 17 ks 8-priečkových rámov 0,7 m, 16 ks horizontály 2,5 m - červenej, 16 ks diagonály 2,5 m - modrej, 8 ks podlahový dielec s prierezom 2,5 m, 12 ks brzdené koliečko z plastu, ktoré následne M. N., C. Y. S. K. K. naložili do zapožičaného príviesného vozíka, a s vozidlom Škoda Forman, EČV: L. XXXCG, striebornej metalízy, odviezli do obce B., kde ho zložili vo dvore rodinného domu č. XX, následne v bližšie nezistenom čase počas konania jarmoku v L. C. L. E. ho po predchádzajúcej dohode M. N. S. K. K. naložili na nákladné vozidlo zn. Citroen Jumper, EČV:L. XXX J., bielej farby, a odpredali za sumu vo výške 400 eur I. J., nar. XX.XX.XXXX E. C., trvale bytom L. C. L. E., M. XXXX/X, čím svojím konaním spôsobili spoločnosti Ramirent, s.r.o., so sídlom 841 07 Bratislava, Opletalova 65, IČO 17 321 484, škodu vo výške 5.526,72 eur bez DPH (6.632,06 eur s DPH),

2. dňa 13.08.2013 v čase približne o 13,00 hod až 14,00 hod na presne nezistenom mieste v A. Y. E. Č. O. prostredníctvom doposiaľ presne nestotožnenej osoby, ktorá na požiadanie obvineného telefonicky kontaktovala poškodeného G. J. a predstavila sa mu ako G. Y. pochádzajúca zo D. oznámila mu, že na základe inzerátu, ktorý predtým dňa 12.08.2013 poškodený G. J. podal na internetovú stránku „ibazos.cz“, má v ponuke vstupenky na závod Moto GP konajúci sa v Brne, na čo poškodený G. J. po vzájomnej dohode s osobou vystupujúcou po menom G. Y. s kúpou súhlasila a ešte dňa 13.08.2013 poslala na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX evidovaný na meno C. Y. v banke O. D. D. L. M. A. Č..

XXXX, A. Y. E. Č. O. finančnú hotovosť vo výške 19.500,-Kč, z ktorej pobočky obvinený následne dňa 13.08.2013 z uvedeného bankového účtu aj vybral a použil pre vlastnú potrebu, pričom vstupenky na závod Moto GP v počte 4 kusy poškodenému G. J. nezaslal, čím uviedol poškodeného G. J. do omylu a spôsobil mu takýmto konaním škodu vo výške 19.500,-Kč, čo je v prepočte podľa kurzového lístka Národnej banky Slovenska platného ku dňu spáchania skutku škoda vo výške 753,65 eur,

3. dňa 10.04.2013 telefonicky z čísla XXXXXXXXXX kontaktoval poškodenú Ľ. B. a predstavil sa ako M. N.M. a uviedol jej, že na základe inzerátu, ktorý predtým Ľ. B. podala na stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>>, má v ponuke 3 vstupenky na koncert Depeche Mode, na čo sa poškodená Ľ. B. s obvineným vystupujúcim pod menom M. N. na kúpe uvedených vstupeniek dohodla a dňa 10.04.2013 poslala na obvineným určený bankový účet č. XXXXXXXXXX/XXXX finančnú hotovosť vo výške 110 eur, následne obvinený zaslané peniaze nevrátil a poškodenej Ľ. B. uvedené vstupenky nezaslal, čím jej spôsobil škodu vo výške 110 eur,

4. dňa 13.09.2013 v čase o 11,53 hod, z presne nezisteného miesta na území Slovenskej republiky, prostredníctvom doposiaľ presne nestotožnenej osoby ženského pohlavia telefonicky z čísla XXXXXXXXXX kontaktoval poškodeného Ľ. Ď., ktorému sa na požiadanie obvineného predstavila ako pracovníčka Ticketportalu a uviedla mu, že na základe inzerátu, ktorý predtým poškodený Ľ. Ď. podal na stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>>, má v ponuke vstupenku na koncert speváčky Seleny Gomez, na čo poškodený Ľ. Ď. v kúpou predmetnej vstupenky súhlasil a dňa 13.09.2013 poslal na obvineným určený bankový účet číslo XXXXXXXXXX/XXXX finančnú hotovosť vo výške 165 eur, následne obvinený poškodenému Ľ. Ď. predmetnú vstupenku nezaslal a ani mu nevrátil peniaze, čím mu takýmto konaním spôsobil škodu vo výške 165 eur,

5. v presne nezistenom dni v mesiaci október v roku 2013, z presne nezisteného miesta na území Slovenskej republiky, prostredníctvom doposiaľ presne nestotožnenej osoby ženského pohlavia telefonicky z čísla XXXXXXXXXX kontaktoval poškodenú E. T. a uviedol jej, že na základe inzerátu, ktorý predtým poškodená E. T.Á. podala na stránke www.bazos.sk <<http://www.bazos.sk>> a www.orechy.sk <<http://www.orechy.sk>> má v ponuke 40 kg orechov, na čo poškodená E. T. s kúpou orechov súhlasila a dňa 22.10.2013 poslala na obvineným určený bankový účet číslo XXXXXXXXXX/XXXX finančnú hotovosť vo výške 160 eur, následne obvinený poškodenej E. T. predmetné orechy nezaslal a ani jej nevrátil peniaze, čím jej takýmto konaním spôsobil škodu vo výške 160 eur,

6. obvinený po tom, čo si dňa 29.07.2013 neoprávnene zaobstaral v L. C. L. E. debetnú platobnú kartu VE na meno C. P. k účtu č. XXXXXXXXXX, ktorého majiteľkou bola C. P., vedenú v Tatra banke a.s. pobočka L. C. L. E. tak, že bez toho aby C. P. uviedol účel založenia účtu, spolu s ňou v Tatra banke a.s. na ulici Y. E. L. C. L. E. založil dňa 29.07.2013 účet je jej meno, pričom banka na počkanie vydala k účtu i debetnú platobnú kartu VE s PIN kódom, o čom C. P. nemala vedomosť a následne C. P. všetky doklady od bankového účtu - platobnú kartu VE, PIN kód ku debetnej karte a zmluvou o založení účtu odovzdala obvinenému, ktorý túto debetnú kartu VE ponúkol cez stránku [bazos.sk](http://www.bazos.sk) osobe vystupujúcej pod menom P., ktorej ich následne v L. C. L. E. predal za sumu 200 eur,

7. dňa 12.01.2012 v L. C. L. E. požiadal spol. TELERVIS PLUS, a.s. o úver, pričom v žiadosti o úver v rozpore so skutočnosťou uviedol, že je na základe dohody o vykonaní práce zamestnaný na dobu určitú od 12.11.2011 do 31.12.2012 v spoločnosti Index Nosluš, s.r.o., Prešovská 38, 821 02 Bratislava, IČO 35 804 441 a jeho čistý mesačný príjem je 572 eur, na základe čoho mu spoločnosť TELERVIS PLUS a.s., dňa 12.01.2012 poskytla úver vo výške 300 eur, ktorý nesplatil, pričom C. Y. už v čase žiadania o úver vedel, že ho nebude schopný splácať, nakoľko nemal dostatočný príjem, čím poškodenú spoločnosť TELERVIS PLUS a.s., spôsobil jej škodu vo výške 494,40 eur,

t e d a

obžalovaný C. Y.

- v bode 1 spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak väčšiu škodu,

- v bode 2 na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

- v bode 3, 4 a 5 na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,
- v bode 6 neoprávnenne si obstaral platobnú kartu a poskytol ju inému na účel použiť ju ako pravú
- v bode 7 vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a tak mu spôsobil malú škodu,

obžalovaný K. K.

- v bode 1 spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak väčšiu škodu,

čím spáchali

obžalovaný C. Y.

- v bode 1 prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,
- v bode 2 prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona,
- v bode 3,4, 5 pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona,
- v bode 6 prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v zmysle § 219 ods. 1 Trestného zákona
- v bode 7 prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona,

obžalovaný K. K.

- v bode 1 prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona,

Za to sa

o d s u d z u j ú

Obžalovaný C. Y.

Podľa § 44 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. sa upúšťa u obžalovaného C. Y. od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 Trestného zákona s poukazom na Trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.09.2015 č. k. 2T/124/2015-197, právoplatný dňa 20.10.2015, ktorým mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 120 hodín. Zároveň sa u obžalovaného C. Y. upúšťa od uloženia ďalšieho trestu odňatia slobody podľa § 43 Trestného zákona s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16.04.2015 č. k. 1T/190/2012-275, právoplatný dňa 26.11.2015 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.11.2015 č.k. 2To 142/2015-315, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň sa u obžalovaného C. Y. upúšťa od uloženia ďalšieho trestu odňatia slobody podľa § 43 Trestného zákona s poukazom na Rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 21.06.2016 sp. zn. 3T/36/2014, právoplatný dňa 24.11.2016 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.11.2016 sp. zn. 5To 105/2016, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný K. K.

Podľa § 221 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 /osem/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o treste v Rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 2T/55/2014-370 zo dňa 23.06.2014, právoplatný dňa 23.06.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Výroky o vine a náhrade škody zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný C. Y.Ý. povinný uhradiť poškodeným:
- spoločnosti Ramirent, s.r.o., so sídlom Bratislava, Opletalov 65, IČO 17 321 484, náhradu škody vo výške 6.596,74 eur spoločne a nerozdielne s obžalovaným K. K.,
- G. J., L.. XX.XX.XXXX E. G., Č., J. K., Ž. XX, Č., náhradu škody vo výške 753,65 eur,
- L.A. B., L.. XX.XX.XXXX E. L. X., J. E. B. XXX náhradu škody vo výške 110 eur
- L. Ď.T., L.. XX.XX.XXXX E. Ž., P. J. D. XXX/XX, B. B., G. J. Ž., J. XX, náhradu škody vo výške 165 eur,
- E. T., L.. XX.XX.XXXX E. Ž., P. J. Y. L. E. XXX náhradu škody vo výške 160 eur,
- spoločnosti TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty 7, IČO 35 717 769, náhradu škody vo výške 494,40 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená R. L., L.. XX.XX.XXXX, P. J. J., Y. XXXX/XX, odkazuje s nárokom na náhradu škody vo výške 1.500 eur na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 06.12.2013 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 847/13-7 zo dňa 04.12.2013, na obvinených M. N.S., L.. XX.XX.XXXX E. P., C. Y., L.. XX.XX.XXXX E. P., K. K., L.. XX.XX.XXXX E. G., pre prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na skutkovom základe 1./ uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/196/2013-163 zo dňa 11.12.2014, právoplatné dňa 11.12.2014, súd podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku trestnú vec obvineného C. Y. vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/152/2014 pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a iné, trestnú vec obvineného C. Y. vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/70/2014 pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona spojil na spoločné prejednanie a rozhodnutie s trestnou vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/196/2013.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/196/2013-209 zo dňa 14.09.2015, právoplatné dňa 14.09.2015, súd podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku trestnú vec obvineného C. Y. vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/32/2015 pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej kary podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona spojil na spoločné prejednanie a rozhodnutie s trestnou vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/196/2013.

Uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/196/2013-564 zo dňa 02.08.2018, právoplatné dňa 02.08.2018, súd podľa § 21 ods. 1 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného M. N., L.. XX.XX.XXXX E. P., vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/196/2013 pre prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, vylúčil z dôvodu rýchlosti a hospodárnosti na samostatné konanie, a to z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu obžalovaného N., ktorý aktuálne nie je schopný chôdze a lekár neodporučil jeho osobnú účasť na hlavnom pojednávaní. Vec je vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/76/2018.

Súd vykonal dokazovanie vo veci 2T/196/2013 na hlavnom pojednávaní dňa 28.08.2018 za účasti oboch obžalovaných Y. S. K. a obhajcu obžalovaného Y. a zistil nasledovné:

Po otvorení hlavného pojednávania samosudkyňa zistila, že medzi prokurátorom a obžalovanými nedošlo k zhode v otázke konania o dohode o vine a treste na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný K.Š. K. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 847/13-7 zo dňa 04.12.2013, doručenej súdu dňa 06.12.2013, právne kvalifikovaného ako prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného K. K. súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie

za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného K. K. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného K. K.Š. o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sp. zn. Pv 847/13-7. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a rozhodnutia o náhrade škody. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní boli uplatnené nároky na náhradu škody poškodenou spoločnosťou Ramirent, a.s. vo výške 6.632,06 eur.

Obžalovaný C. Y. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom Mgr. Ľubomírom Karikom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 847/13-7 zo dňa 04.12.2013, doručenej súdu dňa 06.12.2013, právne kvalifikovaného ako prečin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ďalej obžaloby sp. zn. Pv 76/14/3304-20 zo dňa 14.10.2014, doručenej súdu dňa 17.10.2014, právne kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, a pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, obžaloby sp. zn. Pv 934/14/3304-9 zo dňa 27.2.2015, doručenej súdu 06.03.2015 právne kvalifikovaného ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v zmysle § 219 ods. 1 Trestného zákona, obžaloby sp. zn. Pv 166/14/3304-9 zo dňa 25.04.2014, doručenej súdu dňa 28.04.2014 právne kvalifikovaného ako prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutkov ako konkrétnych trestných činov. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutky kladené mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného C. Y. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoje činy úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného C. Y. o tom, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaných skutkov následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaných skutkov podľa obžalob. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a rozhodnutia o náhrade škody. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní boli uplatnené nároky na náhradu škody poškodenými, a to poškodený: G. J. si uplatnil škodu vo výške 19.500,- Kč, t. j. 753,65 eur (zo spisu 1T/152/2014), E. T. si uplatnila škodu vo výške 160 eur (zo spisu 1T/152/2014), Ľ. B. si uplatnila škodu vo výške 110 eur (zo spisu 1T/152/2014), Ľ. Ď. si uplatnil škodu vo výške 165 eur (zo spisu 1T/152/2014), poškodená spoločnosť TELERVIS PLUS, a.s. si uplatnila škodu vo výške 494,40 eur (zo spisu 2T/70/2014), poškodená spoločnosť Ramirent, a.s. si uplatnila škodu vo výške 6.632,06 eur (zo spisu 2T/196/2013),

poškodená C. P. si neuplatnila škodu (zo spisu 2T/32/2015) a poškodená R. L. si uplatnila škodu vo výške 1.500 eur (zo pisu 2T/32/2015).

Obaja obžalovaní ako subjekty spĺňali podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali ich nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne ich zmenšenej príčetnosti. Obžalovaní boli schopní v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konali obžalovaní evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mali vedomosť o tom, že sa z ich strany jedná o protiprávne konanie. Objektom je ochrana vlastníckeho práva iných osôb, teda ochrana cudzieho majetku, a to vecí, pohľadávok, iných majetkových práv či hodnôt, ktoré vlastnícky nepatria páchatelovi alebo nepatria výlučne jemu. Tento záujem bol konaním obžalovaných porušený, nakoľko obžalovaní naplnili aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda v bode 1 prečin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, obžalovaný C. Y. v bode 2 prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, v bode 3,4, 5 pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, v bode 6 prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty v zmysle § 219 ods. 1 Trestného zákona, v bode 7 prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona tak, ako na to poukazovali aj obžaloby. Súd dospel k záveru, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, obžalovaný C. Y. aj podľa § 221 ods. 1, 219 ods. 1, § 222 ods. 1 odsek 1 Trestného zákona. Konaním obžalovaných boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného prečinu, teda konanie obžalovaných, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene vyrobí, pozmení, napodobní, falšuje alebo si obstará platobný prostriedok alebo elektronické peniaze alebo inú platobnú kartu vrátane telefónnej karty alebo predmet spôsobilý plniť takú funkciu na účel použiť ho ako pravý alebo na taký účel ho prechováva, prepravuje, použije alebo poskytne inému, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaných Y. S. K., ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného Y. prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaných opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu žalovaného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a u obžalovaného Y. aj pod skutkovú podstatu žalovaných prečinov podľa § 221 ods. 1, § 222 ods. 2, § 219 ods. 1 Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaných o vine zo spáchania žalovaného skutku súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zamerlal len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste a náhrade škody podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody, a to oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného K. S. Y., lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného K. S. Y., lustrácia SP obžalovaných, správy OR PZ L. na obžalovaných, správy o povesti, oboznámením spisov: Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/55/2014 ohľadom obžalovaného K., Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/36/2014, Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012 a Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/124/2015 ohľadom obžalovaného Y.. So súhlasom procesných strán vykonal súd dokazovanie oboznámením nárokov poškodených na náhradu škody v prípravnom konaní, a to prečítaním podstatnej časti zápisníc o ich výsluchu z prípravného konania spolu s listinnými dôkazmi.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného K. K., zo správy OR PZ C. a oboznámením spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/55/2014 bolo zistené, že obžalovaný K. má sedem záznamov v registri trestov GP SR. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Senica pod sp. zn. 2T/55/2014, a to rozsudkom zo dňa 23.06.2014, právoplatný dňa 23.06.2014 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest vykonal celý ku dňu 08.08.2014. V danej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, nakoľko žalovaného trestného činu sa dopustil dňa 19.09.2013, teda pred vyhlásením rozsudku v tejto veci.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný K. bol priestupkovo riešený 4-krát, a to dňa 30.08.2013, 10.10.2014, 10.06.2015, 08.10.2015, všetky na úseku cestnej premávky, za čo mu boli uložené blokové pokuty spolu vo výške 60 eur.

Z oboznámenej lustrácie Sociálnej poisťovne ohľadom obžalovaného K. vyplýva, že naposledy bol zamestnaný v roku 2017 v spoločnosti Reutter SK s.r.o.

Zo správy o povesti Mesta C. zo dňa 30.04.2018 vyplýva, že obžalovaný žije spolu s bývalou manželkou a deťmi v mestskom nájomnom byte v C., T. XXXX/XX, je nezamestnaný, občas pracuje brigádnicou. Mestská polícia neeviduje spáchanie priestupku obžalovaným.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného C. Y., zo správy OR PZ L. a zo spisov Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/36/2014, Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/190/2012 a Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/124/2015 ohľadom obžalovaného Y. vyplynulo, že obžalovaný Y. má doposiaľ 22 záznamov v registri trestov. Naposledy bol odsúdený Okresným súdom Bratislava III, a to rozsudkom sp. zn. 3T/53/2015 zo dňa 18.05.2017, právoplatný dňa 18.05.2017, za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16.04.2015 sp. zn. 1T/190/2012. Obžalovaný bol Okresným súdom Trenčín trestným rozkazom sp. zn. 2T/124/2015 zo dňa 23.09.2015, právoplatný dňa 20.10.2015, odsúdený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 120 hodín. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom rozsudkom sp. zn. 1T/190/2012 zo dňa 16.04.2015, právoplatný dňa 26.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To 142/2015, za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie ďalšieho trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol Okresným súdom Trnava, rozsudkom sp. zn. 3T/36/2014 zo dňa 21.06.2016, právoplatný dňa 24.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.11.2016, sp. zn. 5To 105/2016, za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie ďalšieho trestu odňatia slobody.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný Y. bol priestupkovo riešený 3-krát, a to v dňoch 23.01.2013, 22.10.2013 a 04.07.2014 za priestupky proti majetku, za ktoré mu boli uložené pokuty spolu vo výške 310 eur.

Z oboznámenej lustrácie Sociálnej poisťovne ohľadom obžalovaného Y.T.É. vyplýva, že obžalovaný je vo výkone trestu odňatia slobody od januára 2016 pracovne zaradený, aktuálne v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne ako sanitár.

Zo správy o povesti C. L. C. L. E. zo dňa 26.04.2018 vyplýva, že obžalovaný Y. je ženatý, je otcom jedného plnoletého samostatného dieťaťa, má dlh voči mestu za odvoz odpadu, jeho správanie nebolo riešené Komisiou pre bezpečnosť a verejný poriadok.

Zo správy ÚVTOS Trenčín zo dňa 21.12.2017 vyplýva, že obžalovaný Y. sa počas výkonu trestu správa a vystupuje na požadovanej úrovni, je nekonfliktný, správa sa slušne, udržiava poriadok v osobných veciach, je kritický k dôsledkom páchania trestnej činnosti, uvedomuje si svoju zodpovednosť. Bol pracovne zaradený na pracovisku ručné šitie, preradený bol na prácu ako sanitár nemocničného oddelenia, pracoval aj v kuchyni ako pomocník, aktuálne pracuje ako sanitár. Pracovné povinnosti si plní na požadovanej úrovni, dodržiava zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, prirážajúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov. U obžalovaných súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by ich trestnoprávnu zodpovednosť nejakým spôsobom zmieňovali alebo dokonca vylučovali. Obaja obžalovaní sú plne trestnoprávne zodpovedné subjekty.

Samosudkyňa pri úvahách o druhu a výmere trestu zistila u obžalovaného C. Y., že trestným rozkazom sp. zn. 2T/124/2015 zo dňa 23.09.2015, právoplatný dňa 20.10.2015, bol odsúdený za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na trest povinnej práce v trvaní 120 hodín. Vo vzťahu k tomuto

odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom rozsudkom sp. zn. 1T/190/2012 zo dňa 16.04.2015, právoplatný dňa 26.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To 142/2015, za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie ďalšieho trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol Okresným súdom Trnava, rozsudkom sp. zn. 3T/36/2014 zo dňa 21.06.2016, právoplatný dňa 24.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.11.2016, sp. zn. 5To 105/2016, za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie ďalšieho trestu odňatia slobody. Súd pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného C. Y. vzal do úvahy, že počas celého trestného konania sa obžalovaný nevyhýbal úkonom pred orgánmi činnými v trestnom konaní či pred súdom, na pojednávaniach súdu za zúčastňoval. Obžalovaný Y. pri objasňovaní trestnej činnosti napomáhal orgánom činným v trestnom konaní aj súdu a trestnú činnosť oľutoval. S poukazom na postoj obžalovaného k žalovanej trestnej činnosti, odstup času od spáchania žalovaných skutkov (konanie sp. zn. 2T/196/2013 skutok zo dňa 19.09.2013, konanie sp. zn. 2T/32/2015 skutok zo dňa 29.07.2013, konanie sp. zn. 2T/70/2014 skutok zo dňa 12.01.2012 a konanie sp. zn. 1T/152/2014 skutky zo dňa 13.08.2013, 10.04.2013, 13.09.2013, október 2013, rozhodovanie súdu dňa 28.08.2018), okolnosti spáchania skutku, osobu obžalovaného, jeho pomery, možnosti jeho aktuálnej nápravy, dospel súd záveru, že na ochranu spoločnosti a jeho nápravu ako páchatela možno považovať za dostatočný trest odňatia slobody, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 23.09.2015 č. k. 2T/124/2015-197, právoplatný dňa 20.10.2015, ktorým mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 120 hodín, ďalej rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 16.04.2015 č. k. 1T/190/2012-275, právoplatný dňa 26.11.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.11.2015 č.k. 2To 142/2015-315, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia ako aj odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.06.2016 sp. zn. 3T/36/2014, právoplatný dňa 24.11.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.11.2016 sp. zn. 5To 105/2016, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa vyjadrenia obžalovaného ako aj podľa lustrácie Sociálnej poisťovne a podľa správy ÚVTOS Trenčín obžalovaný C. Y. vo výkone trestu odňatia slobody sa správa poslušne, dodržiava pravidlá, je nekonfliktný a je riadne pracovne zaradený ako sanitár, za čo poberá odmenu, z ktorej sú mu vykonávané zrážky na úhradu dlhov. Vzhľadom na uvedené súd podľa § 44 Trestného zákona u obžalovaného C. Y. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona vo vzťahu k citovanému rozhodnutiu ako aj od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, nakoľko považuje uvedený trest, a to nepodmienečný trest odňatia slobody spolu vo výmere 5 rokov 6 mesiacov, na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti za dostatočný.

Samosudkyňa pri úvahách o druhu a výmere trestu zistila u obžalovaného K. K. existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Na strane priťažujúcich okolností súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený pričom nemá všetky odsúdenia zahladené). Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol teda rovnaký, preto súd zákonom ustanovenú trestnú sadzbu nemodifikoval. U obžalovaného K. bola zákonná trestná sadzba za trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona od 1 roka do 5 rokov. Pri rozhodovaní o výmere trestu senát tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viaceré skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Vyhlásenie o vine obžalovaného a takto prijaté vyhlásenie súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní je možné analogicky zohľadniť pri rozhodovaní o treste (skutok zo dňa 19.09.2013, rozhodovanie súdu dňa 28.08.2018), ako je to pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, pričom obžalovaný K. urobil vyhlásenie o vine za žalovaný skutok, súd v jeho prípade aplikoval mimoriadne zníženie trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Vychádza sa z toho, že obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho, aby mu bolo známe (akýmkoľvek spôsobom predznamenané) budúce rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (Zhodne Stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, uverejnené pod č. 44/2017). Súd tunajšieho súdu v danom prípade mimoriadne znížil trest odňatia slobody obžalovanému K. K. podľa § 39 ods. 2 písm.

d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám z dôvodov ako sú vyššie uvedené. U obžalovaného K. K. bol pritom uložený trest odňatia slobody ako nepodmienečný vo výmere 8 mesiacov. Súčasne ale súd neuznal tomuto obžalovanému ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože napomáhanie súdu - vyhlásením, bolo obžalovanému v jeho prospech už zohľadnené použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analógiám. Súd uložil obžalovanému K. K. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, zaradil ho do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním žalovaného skutku dňa 19.09.2013 v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Takto uložené tresty považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'ov, najmä s prihliadnutím na ich doterajší život a prostredie, v ktorom žijú, motív ich konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložené tresty sú podľa súdu primeranými trestami z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenými. Poškodení si nárok na náhradu škody uplatnili a preukázali v rámci prípravného konania riadne a včas, preto súd priznal nárok na náhradu škody tak ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. Súd odkázal poškodenú R. L. s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko v jej prípade bude pre priznanie nároku na náhradu škody potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presahovalo potreby tohto trestného konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. (§ 309 ods. 1 Tr. por.).